

ԱՐԵՎԱՏՅԱՆ ԵՒ ՊՐԱՓԻՖԻՆՈՂ ՀԻՄՆԱԽՆԴԻՐՆԵՐԸ ՀԱՅԱՍՏԱՆՈՒՄ

«Կոնգրես» հյուրանոցում Երեկ քննարկում էր կազմակերպվել «Որդիքարման և թրաֆիինազի հիմնախնդիրները Հայաստանում» թեմայով: «People in Need» ծրագրի համակարգող Տաթեևիկ Բժժանյանը տեղեկացրեց, որ քննարկումը կազմակերպվել էր «Երեխաների թրաֆիինազի կամխարգելում» ծրագրի շրջանակներում: Նսված ծրագիրը սկսվել է 2009 թվականին Եվրոպիության ու Ձեիսիայի կառավարության ֆինանսավորմանը: Հայաստանում ծրագիրն իրականացվում է «People in Need» չեխական կազմակերպության հայաստանյան գրասենյակի, «Չեխու եւ օգնություն» հասարակական կազմակերպության եւ Չայ օգնության միության միջոցով: «Փորձ է արվել բոլոր հնարավոր դաշտերմ անցկացնել դասընթացներ», նշեց Տաթեևիկ Բժժանյանը: Թրաֆիինազի դեմ դայարելեց համար հարկավոր է բարձրացնել նաև մարդկանց իրազեկությունը: «Գենց այս նոյասկակու են անցկացվում դասընթացները», ավելացրեց S. Բժժանյանը, առաջ ընդգծեց. «Չայ ժողովուրդը իրեն համարում է Երեխաներ ազգ, քայլ, ցավով, մենք ունենք նաև Երեխաների թրաֆիինազի դիմություն: Հայաստանում մարդկանց ժահագործման (թրաֆիինազի) հացերով խորհրդի աշխատանքային խնդիր դեկավար Ջոնիկի Աղօանյանը էլ նշեց, որ թրաֆիինազի հիմնախնդիրները շարլունակական մէկնարաննան եւ բազահայտման

կարիք ունեն: «Մեզանում այս երթույքը սկզբ առաջանալ անկախությունից հետո, եթր սննդսական դայնանմները սփյուռքին մարդկանց աշխատանիւ փնտել արեւելում», ասաց Զյունիկ Աղաջանյանը: Թրաֆիինզգը խարեւուքան, հարկադրանի, տարբեր խոսումների միջոցով, նաև տեղափոխման ճանապարհով մարդկանց սահմանական նորագույն մերժությունը աշխագործման ենթակելու է: «Թրաֆիինզգը սահագործման վատագովով դրսեւորումն է, որն այսօ նույնիսկ կոչվում է սարկության նոր ձեւ», ավելացրեց Զյունիկ Աղաջանյանը: Վերջինս տեղեկացրեց, որ Հայաստանում թրաֆիինզգի դեմ դայլարը սկսվել է 2002 թվականից: Հայաստանում սննդսական ոչ բարվող դայնանմները թրաֆիինզգը խթանող հիմնական գործոններն են: Սոցիալ-սննդսական ծանր դայնանմների դաշտառով մարդիկ շարունակում են մեկնել օսար երկներ լավ աշխատանիւ զննելու հոլովանով եւ դասական մարդկանց խոսումներին վստահելով՝ հանարում թրաֆիինզգի զրիերի շարքը: Թրաֆիինզգի համար շատ զննելու հոգածար լինեն, չի կարելի հոգեբանորեն հետեւել նրանց: Զյունիկ Աղաջանյանը տեղեկացրեց, որ 2008 թվականին

գրանցվել է թրաֆիինգի 34 զրկի, 2009-ին՝ 60 զրկի, 2010-ի առաջին կիսամյակում՝ 6 զրկի, որից մեկը եղանակ է անչափահաս: Թրաֆիինգի զրկերի մեջ գերակշռող նաև են կազմում սեռական օտականության ենթարկվածները: Որին էլ ցավալի է, Դայաստանը գերծ չէ նաև ներփակ թրաֆիինգի դեմքերից, այսինքն՝ թրաֆիինգի երեւոյթը կատարվում է հենց երկրի ներսում:

ԻՆԳԱ ՊԵՏՐՈՍՅԱՆ

Օկա ո՞չ «լուր դիվանագիտություն»,
ո՞չ Ցյուրիխի «Երկրորդ երջան»

ԱԵՆ», զրել է Նալբանդյանը:

Նալբանդյանի ներկայացմամբ,
դժբախտաբար, Թուրքիան հետ
կանգնեց դայմանավորվածու-
թյուններից: «Անկարան ոչ միայն
խոսափեց արձանագրությունները
վավերացնելուց, այլև վերադար-
ձավ այն նախադաշտականների լեզ-
վին, որը նա օգտագործում էր մինչեւ
գործընթացի մեկնարկը», նույն է
Դայաստանի ԱԳ նախարարը հայտ-
նի դարբերականի էջերում:

«Թվում է՝ մենք խսում ենք տարբեր լեզուներով։ Մի կողմից թուրքական հշամանությունները ձեւացնում են, թե միշտ դահլանում են բառասուն սերվանդա (դայմանագրերը դեմք է կատարվեն) սպազմունք, սակայն, մյուս կողմից, նրանից հրաժարվում են իրենց հսկ սուրաբած համաձայնագրերը վավերացնելուց եւ իրագործելուց։ Նրանի դնդում են, թե չունեն նախապայմաններ, ու որ նրանի դարձանքն այս դահլանում են, որ մենք կատարենք այս կամ այն բանը, նախանա նրանի կարողանան առաջ գնալ վավերացման գործընթացում։ Արդյո՞ք սա հօանակում է, թե նրանի նախապայմաններ չու- հայերի ու ադրբեջանցիների միջև՝ լուծում գտնելու համար», ուստի է Նալբանդյանը, ըստ էրթյան, եզակի անգամ բարձրաձայնելով, թե ինչ է ցանկանում Թուրքիան՝ ԵԱՀԿ Մինսկի խմբի գործընթացի մեջ ներգրավվելու հայտարարություններ անելիս։

Ծումն է, որը բանիցս ընդգծել են Հայաստան-Շուլցի կարգավորման եւ դաշտաբառյան հիմնախնդիր հանգուցալութման բանակցությունների մեջ Աերոբակված բոլոր հիմնական դերակատարները, ողջ միջազգային համարությունը: Միջազգային համարությունը խոսում է մեկ լեզվով, թուրքական կողմօ՞՝ մեկ ուրիշ»:

Թօնութիան ձեւացնում է, որ սարածառքանում բոլոր խնդիրները դեմք է «համապատկակ լուծում» ունենան, մեկ անգամ եւ բոլորի համար: «Սա գեղեցիկ արտահայտություն է, բայց որվանո՞վ է իրատեսական: Սա զուտ հոեսորաբանություն է. լոկ բառեր եւ ոչ գործողություններ»:

«Թուրքիան նաև երեսպատճենելու օգտագործում է կարգավիրճան գործընթացը՝ որը ծխածածկույթ այն անհիմն դնդնան հանար, թե աշրեր երկրներում Հայոց ցեղասպանության մասին բանաձեւերի ընդունումը կարող է վնասել կարգավորման գործընթացին: Մինչդեռ, մենք գործընթացի սկզբից թե բոլոր գործընկերների հետ սփուռներում, թե հրամարակավ դարձ ասել ենք, որ Հայաստանը երթի հարցականին»:

Ըստ Երեւանի կոնյակի գործարանի Տարբերակը պահպանվում է առաջնային ազգային պահպանական գործարանում՝ ՀՀ Կառավարության կողմէն:

Ամեն դերին, հայկական կոնցեպտը ի դեմք «Արարատի», այսուհետեւ կոնցեպտանա ըստի վար հայկական ճարտարադրության զարդարանականությունով, Սասիսով եւ նոր խորհրդանիւ փյունիկով: Երկու աշբաղանով ստեղծված այս նորարարությունները, ըստ գոր-

- ծարանի ներկայացուցիչների, ավելի մեծ հավակնությունների վկա-

յություն են, որոնք, նախագծի սկզբական փուլում անցկացված հարցումների արդյունքներով, հաճելի եւ ընդունելի են գնահատվել հարցումների մասնակիցների 80 տկոսից ավելիի համար:

Ինչ Վերաբերում է Երևանի կոնյակի գործարանի համար թիվ մեկ տուլա հանդիսացող Ռուսաստանում այնոինք օրենսդրության ընդունմանը, կոնյակն ընդհանրադես չի կարող եժան լինել 190-210 ռուբլոց, այսինքն՝ 7 ԱՄՆ դրամարից, աղա ԵԿԳ-ի արտադրանքը Ռուսաստանում ամենաէժանը վաճառվում է 650 ռուբլով, ասել է թե ռուսական իշխանությունների նման բայց որևէ կերպ չի Վերաբերում այս աղրանգանին:

Ա. ՀԱՐԻՄԵՅՈՒՏՅԱՆ

- թացը: Յայսաւանը հեռ մնում է կարգավորման գործընթացում, ինչը աշխարհի հեկավարերի կողմից ընթանումով ընկավվեց եւ ողջում՝

Վեց:
Հայաստանի եւ Թուրքիայի բա-
նակցություններն ավարտվել են ար-
ձանագործությունների ստրագմանը:
«Դկա ո՞չ «լուր դիվանագիտու-
թյուն», ո՞չ Ցյուրիխի «Երկորրդ ցր-

զան», ոչ բանակցությունների որևէ նոր փոլը, ինչպես դա Վերջին փորձում է հաճախ ներկայացնել քուր- ֆական մաճուլը: Այս Երկարատե- գործընթացում առկախված միակ այլը հայ-թուրքական արձանագրու- թյունների վավերացումն ու իրագոր- ծումն է՝ առանց հետազոտ ձգձգման: Հայաստանը դատարկ կիմի շարժ- վել առաջ, եթե Թուրքիան վերսին դաշտաս կիմի կազմակորման գոր- ծընթացում առաջ գնալ առանց նախաղայմանների: Այսօ աշխար- հի սարքի մայրաբաղաներ հիշեց- նում են, որ գնդակը թուրքական կի- սաղաւառում է, որ Հայաստանն իր բաժինն արել է, եւ Թուրքիան մեթի ձեռնարկի այն այլեցը, որ նա խոս- սացել էր կատարել:

Գունային կամրջում. Սուրեալից Փորիկ

«Այսօրվա Երևանյան սխամչելի ձեռնարկներից մեկն է այս ցուցահանդեսը. ուղղակի դաշտիկ կրենք մեր Երկրին ալ, մեր մայրաքաղաքին ալ: Ինը Երիտասարդ, այս աշղանդավոր նկարիչ է, արդեն կրնանի բան՝ հասուն-կայացած: Միանչելի գործ է, իրեւ նկարիչ եմ ասում, գոյսնը, տարածությունը, սխամչելի կազմակերպում է իր նկարները: Իր նկարները նայիլ հաճույք մըն է, որովհետեւ որեւէ ծիգ չի դահանջում թեզմից, բոլորովին չի փորձում տարօդինալ ըլլալ: Կարծում եմ որովան ժամանակը անցնի, մատուցվելիք գործեն ավելի ուժեղ, ավելի գեղեցիկ կըլլան: Պատվազոր շարունակողն է Ելիբեկյան նշանավոր ընտանիքի ավանդույթների, որը մի համի սերունդ արդեն հարսացնում է մեր հոգեւոր կյանքը, մեր մասկույթը»:

«Եր իր սեր հանդեմ վրձինը դարձնում էր արտացոլամբ, իրեն տեսա Կանադայում, որտեղ աղորում էր: Միասին եղել են Փարիզում, եւ ականատես են եղել այս բնանկարներից մեկի նկարելում: Այսինքն՝ գիտեն իր նկարչական հոգու բուն ծգուածը. իրականությունը մերևացնում է ճահ այնպէս, ինչողեւ կարող են տեսնել, բայց այդ տեսածի մեջ հավելում է այն կոլորիտային գեղեցկությունը, ինչ ինը՝ նկարիչն ունի. կոլորիտային գեղեցկություն, որ երածօսական սրամադրություն է ստեղծում: Գոյսին զգացողություն, գոյսին ներդաշնակություն՝ մընուլուս ստեղծող գրավիչ, արիմնող, բնությանը մերձեցնող սրամադրություն. սա է ամենազնահասելին»:

Կյանքում դատահական չէ որ ոչինչ չի լինում: Եվ դատահական չէր կարող ընտրված լինել **Արեգ Էլիթելյանի** անհատական ռազմական ցուցահանդեսի վայրը՝ Փարիզը: Վարուց արդեմ որպես արվեստների մայրավանակ կմված Փարիզը, որին էլ արդիական ու հարուստ քանդարաններ՝ ուրիշ բաղադրություն գոյության, շարունակում է մնալ այդպիսին: Դա մըրնոյնուր է արվեստային-արժեսինք «թժված» լցված բաղադրի այնքան հարուստ անցյալու: Անհնար է դարձած արվեստի ողութեակուզ դրազճ-ինչ կայծն ունենալ եւ չօռապիւթել ողի մեջ թափառող անտես գոյները, չգուալ աներեւոյթ-թափանցիկ գեղեցիկի այդ միջամբ:

Փարիզը, ինձ թվում է, նախեւառաջ Ակադեմիայի բաղադրիչ բաղադրիչ բաղադրիչ բաղադրիչ է. նրա մթնոլորտն է Ակադեմիան... Արեգ Ելիթելյանի Ակադեմիան հոգին տաս ուժեղ զգացել-դրացել է դա ու գուցել վաղուց իր Օերտում փայփայել այս բաղադրի գոյները, եւ Ակադեմիան էլ փարիզյան ունի ունեն: Փարիզյան վերտառակերումներում ակնիայտ է Աերին հարազատությունը, ակնիայտ են Ակադեմիայի երկար դեգերումները՝ որոնելու փարիզյան փողոցների ու սրճարանների նշերնությունը, գնալու ավելի խորենը, ճանաչելու բաղադրի բուն ոգին: Նա գտել է դա ու գույնի լեզվով քարգմանելով ստեղծել իր Փարիզը: Նրա փարիզյան դասկերածար իրականության հետ խոսում է ճօճարիս զգացողությամբ, նա որսացել է բաղադրին բնորու Աերին համդիսավոր հանդարտության տակ թանձած լարված, ասես դրանամիկ սպասումն, որ բահառում է Փարիզի ամեն անկյունները՝ ինչու մոգական, ինչ-որ առեղջվածային մի բան իր մեջ դահանձ. դա գումար ես, հաևկամես, երբ հայացքն երկարում է Սենի թախիծի վրայով: Ինչ Արեգը հաևկամես դասկերում է գետն իր կանուցներով, նավարկող նավերով, որոնք նկարից նկար են են նայում այդ նույն սպասական հանդարտությամբ: Փարիզը «կադացել է» նա դետալ առ դետալ, մտել բաղադրի դասմության ժերտը, զգացել նրա անորսայի հնային ու գեղեցկության անհասաննելիությունը՝ հոգեկան երկվարություն ծնող բաղադրի ակնարկը՝ Օեսված երկարին կյանքի ճանափորդներին...

Գույնի այն տնայնությունը, որով նկարիչը հարաբերվում է բաղադրին, նույնութեա կրում է

Նա մը բնուղրին բնորոց վիճակներ. դա քայլ-մնիւրակաղցավունն է՝ կամուշների, գետի, նավերի գոյսը, իսկ խաղաքային-կյանքային դասկերներում հողագույնի տարածերթի հարուս ներկաղցնակ է քացում փողոցներից ասիշանաբար դեմի ժեմերի տանիքներ նզ-վող: Փարզոյան կյանքը (միայն Զաւրաբանությունն ու դուրսկներն արդեն բավարա են) ինչնին գեղեցիկ է, համարես սրճարանների առավելու առանձնակի ճիգեր չշահանջող: Եվ նկարիչը սիրում է այդ իրականությունը, գուցե եւ իր նկարակալով հաճախ միանում դրան, դառնում մի նասնիկն այդ կյանքի:

Արեգ Ելիթեկյանը աչքը բացել է գեղեցիկի,
գեղարվեստի միջավայրում. դարձ՝ Վաղար-
շակ Ելիթեկյանը բնածին ևրես էր, հայր՝
Որեւէս Ելիթեկյանը եւ հորեւքայր՝ Շեմի Ե-
լիթեկյանը նոյնպես: Նկարիչների երես՝ սար-
պեր սեռունդներ՝ յուրաքանչյուր սեփական
ձեռարք հօնվածիութեամբ: Եր հորին հայ-

ասվեց, քացվեց Փարիզում, 1998 թվականին, եւ սրանով իսկ խղաքը նրա հանար ճակատագրական եղավ: Կյանքի հանգամանքները տարիներ առաջ նրան տարել էին Մոնթեալ,

ըսակություն հաստաել էր այստեղ 1922-ից: Աշխարհի մեծ քաղաքների մեծ հորիզոնականներին դժվար է իննահասաւաճ կայուն ուղի գտնել. Արեգ դա փորձառ է անել այս առ այս, խորանալով կյանի բազմազանության մեջ, դահլիճնել, սակայն, իր ներին ձայնի ճճմարտությունը, աղավինել իր օգացողություններին, իր տաղանին: Արդարական արվեստ, նրա ավանգարդ ճեւեր հետ սփյելու մերձականը ճանաչողական փորձ է հիշարկե, սակայն նկարչի վրձինը թաթախված

իանդեսից են, որ այս օրերին ըստանու է ԳԵ-
ղագիտության ազգային կենտրոնի Աբովյան
փողոցի ցուցաւահում:

Սոնեալ-Փարիզ ցուցահանդեսային խորագրով Արեգ Էլիթելյանը գումային կամուրջ է նետում իրեն հոգեհարազա այս երկու հրաւայի բաղաբների միջեւ։ Երեւանը, իհարկե, հայրենիք է, խարիսխ եւ այստեղ էլ ներխաղա- ային ուրիշ կամուրջ է նետված՝ այս նույն օ- րերին Հայաստանի ազգային դասկերասա- հում բացված Վաղարշավան Էլիթելյանի գողս- թիկ-գեղեցիկ ցուցահանդեսի միջնեւ։ Գուցե սա նոյսին դասահական չէ, որովհետեւ Ա- րեգը, այնուամենայնիվ, նկարչական ներին հարազատություն ունի ինը նոր հետ։ Եթե Վաղարշավան Էլիթելյանն ընտել է իհն Թիֆլի- սի անմկրնելի մթնոլորտն ու բաղաբային կյանի դասկերումը, աղաս ռոռք՝ Փարիզի ու Մոնթեալի։ Սակայն՝ նկարչական նախողության, արտահայտչանեղանակների ու ոճերի ակնհայտ աշրերությամբ։ Արեգը դարձ- նկարականից քափանցում է բնակավայրի ու կյանի ավելի խորեւը։ Եվ հասկապես՝ նրա նկարչության մեջ բացակայում են Վ. Էլիթե- լյանին բնորու բնական կեցվածքներն ու ձեւերի թատերայնությունը, առավելապես ֆոլկլորային բնույթը։ Արեգ Էլիթելյանի բա- ղաբային միջավայրը կյանքային բուն, իհա- կան վիճակներում է, առանց դեկորացիանե- րի, սակայն արժանիք։ Քոյս ունենավ, որ Փարիզ-Մոնթեալ այս շարի Երեւանյան հա- ջող փորձը կզարդարի նաեւ այդ բաղաբների ցուցահանդետը։

Իր արվեստի մասին Արեգը խոսում է այն-
տես, ինչողև կյանիի բնականոն ընթացի,
առանց բարձր տնօյնության, աշխատում
սեփական ձեռագիրը հաստատել իրականու-
թյան զգացողությամբ. «Տարիների ընթաց-
իւմ քայլ է վիճակվել տարբեր երկրներու թե՛
խմբակային, թե՛ անհատական ցուցահան-
դեսներ ունենալ: Սակայն Երեւանանը հա-
տու նշանակություն ունի. Ուազին անզամ
են հանդես գալիս իմ երկրում, իմ հարազար
խաղաղությամբ, հայրենակիցներիս առաջ եւ ցայ
մեծ դատախանանավություն են կրում: Միշտ
հետաձգում են՝ հնարավորինս ավելի աշխա-
տելու, զատելու գործեր, որդեսզի ավելի լցո-
րեն Երեւանում հանդես գամ: Կարծում են
ժամանակը հասլուացել է, մանավանդ այս
տարի ինչ-որ ձեռու Ելիբեկյանական տարի է:
Դուելորու՝ Դենիի Ելիբեկյանի 75-ամյակին,
մեծ հայրիկիս 100-ամյակին նվիրված ցու-
ցահանդեսներին ցանկացա եւ էլ իմ խոսք
բերել»:

կան բնորոշչը գունային կենսական զվարդությունն է: Որքան գեղեցիկ է նրա մոնթեայան ձմեռը, իսկ աշնանային դեզամները ուղղակի վարակիչ են, զարմանալի գունագեղ, քարմության բռնկվությունը և աշխատ պահանջությունը:

Այս տղավորությունները Արեգ Էլիքեկյանի երեանյան առաջին անհատական ցուցա-

ասաց. «Ձեր դասնությանը տեղեկա-
նալով՝ որոշեցի խաչվ Ակարել։
Եր ներկաները ցուցահանդեսի
բացումից հետո մնտեցան հենց այդ
կապին, ծափահարեցին հոլանդա-
ցիներին և ազգին մնացութեր է»

ոկտոբերի 15-ը, եւ խորհրդի ես տախս այցելել ու զայլվել հրաւալի աշխատանքներուն:

«Տայկական ճարտարագետությունը սիրեցի առաջին հայագիր»

ճարտարապետների ազգային բանգարան-ինսիտուտով բացվել է հունվարի գեղանկարիչ Ուլիք Դավթի կտավների ցուցահանդեսը: Թանգարանի սնօթն Արև Գրիգորյանը, բացելով ցուցահանդեսը, նշեց, «Առաջին անգամ է, որ ցուցարվում են դատաճանարարապետական հուշաքանակներ, որոնց հեղինակը հոլլանդացի է, սիրահարված հայ մաւլույթին,

համական ճարտարապետությանը»:
Պր Գրիգորյանը, բարձ գնահատելով աշխատանքները, անդարսակազմ ճարտարապետական հոււրածանների ժիշտ ներկայացնան այն ողբուն, որը նկարիչը փորձել է ներկայացնել իր գոյսներով, ընդգծելով հայի դասմությունն, մասնություն:

ՀՅ մշակույթի փոխնախարար Արեւ Սամոնեցյանը ողունեց Երիտասարդ Ակարչին ու Նեց. «Դանձին Ռայֆ Ջանիթի, մենք կարծեն ունեցանի հայ մշակույթի մի նոր դեսպան, որի կարիքը էաւ ունեն»:

Ընորհակալական խոս ասաց օրվա հերոս Ռայման իր աշխատանքների ցուցադրությունը կազմակերպելու համար եւ նեց. «Կրկնակի ուրախ եմ, որ հայկական ճարսարադեսությունը իմ աչեռով ներկայացնում է մի հենց Շայաստանում, ու ձեր կարծիքները ինձ համար եւս կարեւուն են իմ հետագա աշխատանքները իրականացնելու գործում»:

Ցուցահանդեսի բացմանը Ներկա
էր Նաեւ Հոլովանիխայի «Սիացյալ հա-
յերը Հոլովանիխայում» կազմակերպու-
թյան նախագահ Ավետա Արքահա-
յանը, որի միջնորդությամբ եւ ՀՅ
մշակույթի նախարարության աջակ-
ցությամբ բացվեց յուրօհնակ ցու-
ցահանդեսը:

«Ազգի» հետ զրկցում դրս Գրիգորյանը նույն ուժում, որ այս ցուցահանդեսը նվազելու է Երևանցիներին, Երևանի օրվա կաղապահությամբ, եւ այդ շարքի առաջին միջոցառումն է: Խակ Երևանադարձ Նկարիչ Ռաֆ Հայնեն «Ազգին»

የወጪዎች, የዚህ ክፍያውን ተመዝግበ ነው፡፡ ስነወርቅ አገልግሎት እና የሚከተሉት የሚመለከት ማረጋገጫዎች ነው፡፡

